

2012/13.

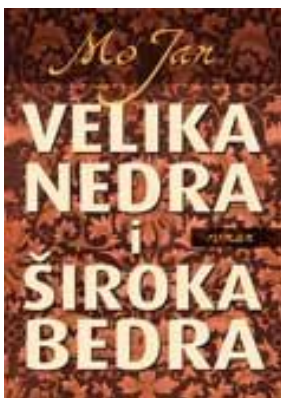
НОБЕЛОВА НАГРАДА 2012. ГОДИНЕ : КИНЕСКИ ПИСАЦ МО ЈАН

Рођен у Шандонгу 1955. године, Мо Јан је постао изузетно познат, али и забрањиван кинески писац. Мајстор је кратке приче (збирка „Шифу, теби је само до шале“) и романописац (11 романа) Тематски се веже за историју Кине а познат је по магичном реализму којим, како је рекао Петер Енглунд, секретар Шведске академије „спаја народне приче, историју и време у којем живимо“.

Поред га са Маркесом, Фокнером, називају кинеским Кафком. Бројна дела су му преведена на енглески. За најновији роман „Фрог“ добио је највећу књижевну награду у Кини „Мау Дун“. Други је кинески писац овенчан Нобеловом наградом, први који и живи у Кини, јер је Гао Сингђијан узео француско држаљанство

МО ЈАН: ВЕЛИКА НЕДРА И ШИРОКА БЕДРА

Роман „Велика недра и широка бедра“ на српском језику је објављен у издању „Порталибриса“.

М. Вуличевића каже да је ово „ роман о женама у земљи у којој доминирају мушкарци. Као што се из наслова наслућује, најважнија слика и метафора у књизи је женско тело. Један од главних ликова, мајка, рођена је на самом почетку 20. века. Она је неуништива, јака, непрекидно ризикује свој живот да би спасла животе своје деце и унучића током година драматичних политичких превирања. Роман обилује сценама насиља какво се ретко среће у савременој белетристици, све у складу са свирепешћу којом је прожет двадесети век у

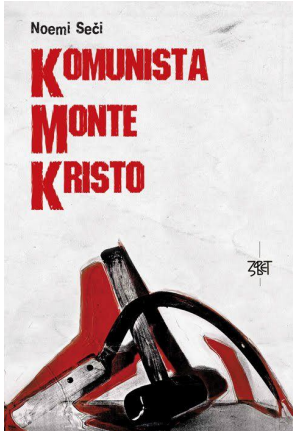
Кини.“

НАГРАДА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ЗА КЊИЖЕВНОСТ 2009. ГОДИНЕ

Рођена у Мађарској 1976. године, Ноеми Сечи је студирала у Финској, где је 2002. године објавила и свој први роман „Угро-фински вампир“, за чију екранизацију исте године „Eurofilm studio“ откупљује права. Након тога се бави новинарским и преводачким радом а за књигу о искуствима током трудноће 2003. године добија награду часописа „ Elle“. За роман „Комуниста Монте Кристо“ добија Европску награду за књижевност 2009. године, када објављује и најновији роман „ Последњи кентаур“

НОЕМИ СЕЧИ : КОМУНИСТА МОНТЕ КРИСТО

може бити срећан иако је комуниста!...“

Као што је Ноеми Сечи рекла на отварању Сајма књига : „ Живимо једни поред других, будимо важни једни другима“, ново дело мађарске списатељице начин је да се преко књижевности упознају наше две културе . У романескној форми испричан је део мађарске историје, из визуре месарског помоћника Шањија који „... у лето 1919. године одлази по налогу Беле Куна у Беч. У руци носи кофер пун злата, у срцу љубав и стрепњу. Ма колико желео, не може да спаси изгубљену ствар Мађарске Совјетске републике, али се упркос томе враћа кући у намери да ослободи Ота Корвина. Његов план доживљава пораз, али након што је преживео мучење у Хортијевом затвору Шањи још увек чврсто верује да

МИЛАН ШИПКА, ИВАН КЛАЈН : ИМЕ МОЈЕ И ТВОЈЕ

(које су биле очево а потом мужево власништво) носиле само родовска имена и редни број, и још много интересантних појединости о настанку имена кроз историју.

Још једна од књига из едиције „Популарна лингвистика“ и из пера Милана Шипке и Ивана Клајна, која може послужити као приручник у току обраде лексикологије, али и занимљиво штиво за сваког ученика, ког интересује порекло, значење или разноврсност имена.

Тако се може сазнати да су имена попут Мркша или Грубиша првобитно настајала из родитељске потребе да се новорођенче заштити од злих сила, да је код католика и протестаната (изузев Шпаније) било забрањено давање имена по Исусу Христу, да име Гордана потиче од грчког светачког имена Гордијанос, да су Римљанке

БРАНКИЦА ЧИГОЈА : НАЈСТАРИЈИ СРПСКИ ЋИРИЛСКИ НАТПИСИ

Књига о најстаријим српским ћирилским натписима (XI - XIII в.) је доживела четврто издање.

Након општих података и периодизације настанка натписа, студија доноси опсежну палеографску и ортографску анализу уставне ћирилице на најстаријим епиграфским споменицима, потом фонетску и морфолошку анализу, као и фреквенцијски речник језика најстаријих ћирилских споменика. Стога студија може да се користи и свеобухватно и фрагментарно, зависно од аспекта изучавања језика или писма, као и културне историје.

МОЈЦА КОВАЧ ШЕБАРТ : ОСНОВЕ ВАСПИТАЊА У ШКОЛИ

Аутор књиге је проф. др. Мојце Ковач Шебарт са Филозофског факултета у Љубљани.

„ Основни смисао васпитне основе школе није, као што се често сматра, да школа планом унапред одреди начин, место и време за успешно спровођење васпитних активности. То није ни 'оперативни план акције', још мање пропис или само списак жеља и намера. Он не нуди рецепте и не може, нити сме, да се спроводи слепо, без претходног промишљања.

Основе васпитања у школи могу бити ослонац за све учеснике у васпитно-образовном процесу, у личним и формалним односима у јавним школама. Кључ васпитне основе је да јавне школе преиспитају васпитне поступке и пронађу принципе, правила и норме које ће

бити ослонац за конкретну активност наставника, ученика, управе школе и родитеља.“ (увод књиге)

СТИВЕН ХОКИНГ : КРАТКА ПОВЕСТ ВРЕМЕНА

Када је енглески астрофизичар Стивен Хокинг написао ову књигу, она је постала бестселер. Славни научник, који је већ као студент оболио од тешке болести и деценијама је везан за колица, у својој седамдесетој години обавља посао директора Центра за теоријску космологију у Кембриџу, где је дуги низ година предавао на некадашњој катедри Исака Њутна. Познат је по својим револуционарним теоријама о црним рупама и великом праску, али и по невероватном дару за хумор. Стога није чудно да је генијални научник написао научну књигу која је изазвала интересовање вишемилionске читалачке публике и сматра се једним од најзначајнијих дела из области популарне науке.

ДУШАН БАТАКОВИЋ : ДЕЧАНСКО ПИТАЊЕ

Књига настала као други том Косовске трилогије, доноси једну од историографских тема на систематичан начин, са непристрасним научним приступом. Проф. Батаковић је објављивао књиге о Косову на француском, енглеском и румунском језику а у овој књизи се бави делом историје српске државе и цркве на подручју Косова и Метохије с краја 19 и почетком 20 века, дипломатским односима са Русијом и Аустро-Угарском, као и културним идентитетом тамошњег становништва.

„Резултат је исцрпна и поуздана монографија која

представља драгоценi допринос како филоматској историји српско-руских односа, тако и културној историји метохијских Срба. Ново издање допуњено је са педесет страна изворне грађе што пружа још целовитију слику овог важног дипломатског и национално-културног питања за Србију. Писана београдским стилем књига се чита са великим занимањем као најбољи роман.“ (Марковић, С.Г.).

МИЛОШ ЈЕВТИЋ: АУТОНОМИЈА МИШЉЕЊА : РАЗГОВОРИ СА ДАРКОМ ТАНАСКОВИЋЕМ

Својим знањима али и искуствима несумњиво плени наш чувени исламолог, стручњак за оријенталне језике и културу проф. др Дарко Танасковић, дипломата у разним периодима савремене историје, „чија су становишта одавно већ у основама наше духовне стварности“. Ексклузивност књиге могла би бити већ у сазнањима о Ватикану, где је угледни професор боравио од 2002. до 2008. године као амбасадор Србије при Светој Столици и при Малтешком Витешком реду, да није у питању истински ерудита са даром научног промишљања и аутономног мишљења, тако да су, руковођена вјештом новинарском руком Милоша Јевтића, дотакнута многа актуелна питања с

почетка 21. века.

Научник пре свега, дипломата по именовану, хуманиста по осећању света – на представљању ове књиге у Градској библиотеци у Суботици Монсињор др Андрија Копиловић, проректор теолошко-катехетског института у Суботици, између осталог каже „Кад бих студентима дао семинарске радове из ове књиге, онда бих дао овакве наслове – Људске врлине у књизи „Аутономија мишљења“

Поклон „Београдске књиге“ из едиције „Разговори“ :

ТЕРИТОРИЈА ЧИТАЊА : РАЗГОВОРИ СА ЉИЉАНОМ ХАБЈАНОВИЋ-ЂУРОВИЋ

ЖИВОТ И КЊИЖЕВНОСТ : РАЗГОВОРИ СА МИРОСЛАВОМ ЕГЕРИЋЕМ

СВЕТ ЈЕЗИКА : РАЗГОВОРИ СА ЕГОНОМ ФЕКЕТЕ

ФРАНЦИСКО ХАГЕНБЕК : ТАЈНА БЕЛЕЖНИЦА ФРИДЕ КАЛО

Колико може бити интригантна „тајна бележница“ чувене мексичке надреалистичке сликарке Фриде Кало, говори чињеница да је књига Франциска Хегенбека преведена на многе језике. За претходни роман „Горки гутљај“ Хегенбек, који се пре тога бавио писањем стрипова, добио је мексичку националну награду „Una vuelta de tuerca“.

Два биографска податка суштински су одредили живот и стваралаштво ексцентричне сликарке: повреда кичме и бурни брак са сликаром Дијегом Ривером. „Након несреће у којој је скоро изгубила живот, Фрида Кало је

склопила пакт са Смрћу: добиће још једну шансу да живи, али заузврат ће морати једном годишње да припреми смрти најразноврсније послastiце, како би показала да се сећа договора. Од тог тренутка, Фрида ће сваку гозбу припремљену за Дан мртвих записивати у своју малу црну бележницу, коју ће пажљиво скривати од свих осталих. Међутим, убрзо договорени ритуал постаје једина стабилна ствар у њеном хаотичном животу, испуњеном страственим усхићењем и неиздрживом агонијом. Фрида упознаје човека који ће јој отворити врата у нови свет и открити право значење љубави, али који ће и обележити почетак њене коначне смрти. Заједно ће уживати у стваралачком заносу и заједно очајавати због судбине која их је издала...“.

ГОРДАНА КУИЋ : СА ДРУГЕ СТРАНЕ НОЋИ

награђивана савремена српска књижевница Гордана Куић, ауторка популарне трилогије „Мирис кише на Балкану“, „Цват липе на Балкану“ и „Смирај дана на Балкану“ написала је нову књигу у издању „Алнарија“. У једном интервјуу поводом изласка књиге, на констатцију новинара да се ауторка бави малим човеком и када пише о драматичним историјским временима, Гордана Куић је рекла.

„Мали човек је и велики човек. Преко обичних људи се најуспешније пројектују догађаји једног или многих времена...Његова судбина је слојевита и саздана је од патњи, страдања, ломова, радости, породичних прослава и личних славља, од његовог делања и понашања кроз време, најефикасније описује жељени историјски период и све његове учеснике. Мноштво тих обичних људи чини сваки народ, а народи чине државе, а на њима се прелама историја“

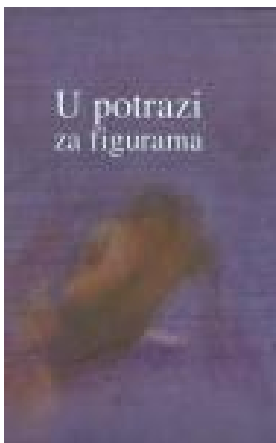
ОСНЕ СЕЈЕРШТАД : КЊИЖАР ИЗ КАБУЛА

Ауторка књиге је норвешка новинарка овенчана најзначајнијим новинарским наградама. Извештавала је из Русије, Кине, Авганистана, Ирака, Косова, из Србије за време бомбардовања, када је, посматрајући и ослушкујући понашања и доживљаје познатих и анонимних појединаца, прикупила грађу за своју књигу „Портрети из Србије“. На исти начин је настала и ова књига, која је постала светски бестселер. Иако је главни лик по свему судећи необичан по својој пасији сакупљања, чувања и продаје књига у земљи са огромним бројем неписмених, у којој су се последњих деценија смењивали ратови и диктатуре са крајње опречним идеолошким темељима, по другим поступцима је крајње конзервативан и склон

традиционалном резонувању, нарочито кад је у питању однос према женама. Ауторка је у романескној форми осликала једну другачију културу, користећи при томе много фактографских података и личних сазнања током боравка у Авганистану.

У ПОТРАЗИ ЗА ФИГУРАМА

Аутори ове несвакидашње антологије су: Драгиња Рамадански, Емеше Рајшли, Сибелан Форестер, Давид Албахари и Иштван Беседеш, Бошко Крстић и Михаји Цобор. Не би то било ништа чудно за антологију, да је свако причао своју причу, само то овдје није био случај. Наиме, аутори су се надопуњавали, градећи имагинативни свет на асоцијацијама које су међусобно изазивали, на емоцијама које су претходници побуђивали, понекад успостављајући везу међу ликовима, понекад развијајући радњу на темељима претходне приче, или пак другачијим мотивима стварали исту атмосферу као у претходној.

Антологија је само један од кракова књижевног експеримента, започетог пре неколико година у уметничком окружењу “sЕтничких” писаца, и само сазнање о зачињању прича, а потом и читање, представља узбудљив доживљај.

НАТАША КАМПУШ : 3096 ДАНА

Истинита прича о ужасно болном искуству девојчице, која је преживела страхоте психичког злостављања и успела да се избори за сопствену слободу и преброди преживљене трауме, заинтригирала је и наше ученике. Наташа Кампуш у својој књизи говори о драми коју је преживљавала осам и по година у подруму куће, у којој је сместио отмицар Волфганг Приклопил као десетогодишњу девојчицу давне 1998. године. У скученом простору је понижавана све до 2006. године, када је успела да побегне.

“Наташа Кампуш открива како је у безизлазној ситуацији у којој се тако дуго налазила научила да манипулише својим отмицаром. Ово је прича особе која је преживела незамисливо, а није допустила да је искуство сломи.“

КЛАЈВ ЛУИС : ЛЕТОПИСИ НАРНИЈЕ : ПОСЛЕДЊА БИТКА

У низу седам „летописа“, последња књига, штампана давне 1956. године и награђена престижном Карнегијевом наградом, плени и после више од 60 година пажњу младе читалачке публике.

Рођен давне 1898. године Клајв Луис је као дете био опчињен бајкама и легендама. Иако је постао професор на универзитету у Кембриџу, стварао је маштовите приче за младу читалачку популацију, увек жељну бајковитих, фантастичних прича.

“Лажни Аслан наређује свим Нарнијцима да раде за округне Калорменце. Џил и Јустас поново су призвани у Нарнију...” (из садржаја)